

Tâlût ile Câlût Kıssasından Asrımıza Yansıyanlar

Kur'ân'da "Yaş ve kuru ne varsa ap açık bir kitapta yazılmıştır"¹ âyeti mucîbince, bu tür kıssaların bizlere, yaşadığımız asra ve olaylara çok önemli izdüşümleri olduğuna inanıyorum.

Tâlût ile Câlût hâdisesi Kur'ân'da bahsedilen bir kıssadır. "Tâlût, ordu ile hareket edince dedi ki: 'Allah sizi mutlaka bir nehrele imtihan edecek. Kim ondan içerse, benden değildir. Kim de onu tatmazsa, işte o bendendir. Ancak eliyle bir avuç alan başka (bu kadarına ruhsat vardır).' Derken içlerinden pek azı hariç, hepsi de varır varmaz ondan içtiler. Tâlût ve berâberindeki îmân eden kimseler nehri geçtiklerinde 'Bizim bugün, Câlût ile ordusuna karşı duracak gücümüz yok' dediler. Allah'a kavuşacaklarına inanıp, bilenler ise şu cevabı verdiler: 'Nice az topluluklar, Allah'ın izniyle nice çok topluluklara galip gelmişlerdir. Allah, sabırlılarla berâberdir.'² "Câlût ve ordusuna karşı savaş meydanına çıktıkları zaman da şöyle dediler: 'Ey Rabbimiz! Üzerlerimize sabır dök, ayaklarımızı sabit tut ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!'"³ "Derken, Allah'ın izniyle onları tamamen bozdular. Davud, Câlût'u öldürdü..."⁴

Kur'ân'da geçen Tâlût ile Câlût hâdisesinin geniş açıklamasını İslâmî kaynaklarda ve tefsirlerde bulabiliriz. Biz ise burada Hz. Mehdî ile Tâlût arasında benzerliklerin olduğuna ve Hz. Mehdî'nin askerlerinin Tâlût'un nehri geçen askerleri kadar az olduğuna dair hadîsi ve diğer bazı açıklamaları paylaşmak istiyoruz. Çünkü, Hz. Mehdî'nin etrafında toplananların sayısı oldukça azdır. Ama ihlâslıdırlar, sâdıktırlar ve sebatkârdırlar. Yılma bilmeyen bir azîm, korku bilmeyen bir cesâret, ender rastlanan bir fedakârlık içersindedirler.

"Evet, onların başlangıçtaki sayıları Bedir Ashâbı, yanî 313 kişi kadar, Tâlût'la nehri geçenler kadar az, kalpleri uzlaşmış, şehid düşenlerine üzülmeyen, kendilerine katılanlara sevinmeyen"⁵ kimselerden müteşekkildir. Onlar Allah yolunda kınayanın kınamasından, dedikodusundan korkmazlar.⁶ Hz. Ali'nin (ra) belirttiğine göre, bu insanlar hiçbir şeyden korkmaz, hiçbir menfâate de sevinmezler.⁷ Azdırlar ama bir ordu kuvvetindedirler. Onun için, Bedüzzamân Hazretleri'nin ifâdesi ile "Ne kadar da az olsalar, mânen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar."⁸

İhlâs, sadakat, tesânüd, sebât ve cesâret dolu bu topluluğun halleri, Hz. Musa (as) zamanında Câlût'la mücadele eden Tâlût'u andırır. Tâlût'un kuvveti azdı. Emirlere uymayıp bir imtihan vesîlesi olan nehirden su içip gevşeyen, Câlût ve ordusuna güç yetiremeyeceklerini söyleyen askerlere karşı, her şeyi göze alan fedakâr ve cefakâr az bir grup ise şöyle diyordu: "Nice az topluluk vardır ki, Allah'ın izniyle çok topluluğa galip gelirler."⁹

Tâlût ve Câlût hadisesi yukarıya aldığımız şekliyle âyet ve hadîslerde ifâde edilir. Bu kıssa ile ilgili şu önemli tespitleri yapabiliriz:

* Tâlût peygamber olmadığı halde bir peygambere gelen vahiy ile inananlar ordusuna komutan olmuştur. O dönemde peygambere gelen bir emri ordusuna duyurur ve nehirden izin verilen kadar su içilmesi noktasında vahyin ölçüsünü

ordusuna açıklar.

* Tâlût peygamber değil, bir komutandır. Ancak peygamber olan Hz. Davud (as) peygamber olmayan bir komutanın komutası altında savaşmaktadır.

* İnananların sayısı başta çok olmasına karşılık sıcak ve yorgunluk nedenleriyle emrin ve vahyin oluşu yerde emre değil de şartların gerektirdiği zorluklara aldanarak nefsi ve hissi davranıp büyük bir kısmının nehirden izin verilenden fazla su içmeleri ibretlik bir durumdur.

* Nehirden su içmeyen ya da izin verildiği kadar su içen az sayıdaki tâifenin izin verilen kadar su içmesi ile korkusuz oluşları ve cesâret kazanmaları emre itâat etmenin ne kadar önemli olduğunu göstermesi açısından ma'nîdâr bir hadisedir.

* Ekser askerlerin nefislerinin istediği kadar nehirden su içmeleri ve su içenlerin şişmeleri, korkmaları ve savaşacak takâtlerinin kalmaması çok ibretli bir olay olarak Tâlût kıssasında önümüzde durmakta ve bize çok önemli dersler vermektedir.

* Su içmeyen veya verilen izin ve emir kadar su içenlerin Câlût ile yapılan savaş sonucunda gâlib gelmeleri ise çok harika sırları taşımaktadır. Burada gâlib olanların sayısının az olması da çok ma'nîdârdır.

* Câlût, Hz. Davud'un (as) sapan taşı ile öldürülür. Burada da ince dersler ve sırlar olduğu kanaatindeyim. Bu sır "vahyi semâvî kılıcıyla o müthiş dinsizliğin şahs-ı mânevîsini öldürür"10 hakikati ile âhîr zamândaki dinsizlik cereyanının öldürülmesine ve "Âl-i Beytten Muhammed Mehdî isminde bir zât-ı nûrânî, o Süfyanın şahs-ı mânevîsi olan cereyan-ı münafıkâneyi öldürüp dağıtacaktır"11 hakikatine işâret ve beşâret olabilir.

"Mehdî'nin ordusu zaman zaman darbeler yiyecek, zaman zaman o çetin görevi üstlenememek, rahatlık meyli; can, mal, mevkî korkusu gibi çeşitli sebeplerle kendisinden ayrılanlar olacaktır. Ancak onlar buna aldırmayacak."12 "Ayrılanlar da, muhalifler de ona zarar veremeyecek. O kendisinden ayrılanlara rağmen muzaffer olarak yoluna devam edecektir."13 Böylece "Mücâhede edenlerle sabredenler ortaya çıkarılmış"14 olacaktır.

Tâlût'un ordusunda bulunan askerlerin çoğu imtihân olacakları nehirden su içerler. Nehirden çok az su içilmesine izin olduğu halde ordudan çok az bir grup hariç su içerek Allah'ın emrine uymayıp imtihânı kaybederler. Tabii ki bu yapılan savaş maddî bir savaştır. Şartları önceden vahiyle belirlenmiş olan bu savaşta gâlib olanların sayılarının azlığı ve sadâkatleri onları Allah'ın yanında makbûl yapmış ve Efendimiz (asm) de Hz. Mehdî'nin askerlerinin sayısını, samîmiyetini ve sadâkatini Tâlût'un nehri geçen askerleri ile irtibatlandırmıştır.

Tâlût'un zamanındaki nehir bir imtihân vesîlesi olarak önümüzde duruyor. Bu zamanımıza bakan cihetleri ise, nefsimize göre olan şartlara aldanarak Allah'ın emri yerine nefsi ve hevesi arzular ön plana alınmaktadır. Dünyevîleşme hastalığı olarak önümüze serilen hazlar ve mallar, tüketim çılgınlığı, isrâf ve eli delik olanın avına düşerek âhîr zamân nehrinden içilen sular yürekleri sızlatıyor. Derin sulardan verilen imkânlarla sun'î şişmeler ve hak karşısında verilen rüşvetler ve ta'vizler vicdanları yaralıyor. İslâmın en mukaddes ahkâmı âhîr zamân nehrinin dehşetli nehrinden içilen sularla dünya için fedâ ediliyor. Müslümanların kuvveti hakta ve ihlâsta arama yerine maddede ve ekonomide arama gayretleri ibretlik bir hâdise olarak günümüzde yaşanıyor. Ehl-i İslâmın özellikle fütûhatı siyâsî noktalardan araması ve beklemesi; bütün kuvvetlerini ve himmetlerini bu yollara sarf etmeleri, âhîr zamân asrındaki dehşetli nehirden içilen suyun ne kadar etkili ve te'sirli olduğunu gösteriyor. Halbûki asrımızın müceddidi olan Bediüzzaman Hazretleri; "Bütün kuvvetinizi hakta ve ihlâsta bilmelisiniz"15 diyerek güç, para, ma'kâm ve imtiyazlar yerine hakta ve ihlâs düstûrunda sebat etmeyi söylemektedir.

Dipnotlar:

- 2- Bakara Sûresi,249
- 3- Bakara Sûresi,250
- 4- Bakara Sûresi,251
- 5- Kitabu'l Burhan s:57
- 6- İbni Mace.10:259
- 7- Sıdık Han,el-İzâa-s:128
- 8- Emirdağ Lâhikası,2006,s:456
- 9- Bakara Sûresi;249
- 10- Mektubat,2005,s:16
- 11- Mektubat,2005,s:94
- 12- Ramuzü'l-Ehâdîs,s:476
- 13- Ramuzü'l-Ehâdîs,s:487
- 14- Âl-i İmran Sûresi,142
- 15- Lem'alar,2005,s:393